

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 22/2552

นายวิชัย ปลั่งศรีสกุล ผู้ร้อง

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. 2542 มาตรา 12

ย่อ / หลักกฎหมาย

ไม่มีย่อสั้น

คำพิพากษา

(สำเนา) คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล (คำสั่ง) ที่ ๒๒/๒๕๕๒ วันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ เรื่อง การเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลปกครองกลาง ระหว่าง ศาลอุทธรณ์ภาค ๗ การส่งเรื่องต่อคณะกรรมการ ศาลปกครองกลาง โดยสำนักงานศาลปกครองส่งเรื่องให้คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลวินิจฉัยชี้ขาดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒ วรรคสอง ซึ่งเป็นกรณีที่ศาลหนึ่งไม่รับฟ้อง เพราะเหตุว่าคดีอยู่ในอำนาจของอีกศาลหนึ่ง เมื่อมีการฟ้องคดีต่ออีกศาลหนึ่งแล้ว ศาลดังกล่าวเห็นว่าคดีนั้นไม่อยู่ในอำนาจเช่นกัน ข้อเท็จจริงในคดีเมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ นายวิชัย ปลั่งศรีสกุล ผู้ร้อง ยื่นคำร้องต่อศาลอุทธรณ์ภาค ๗ เป็นคดีหมายเลขดำที่ ล.ต. ๒๕/๒๕๕๑ ความว่า เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๑ ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำเทศบาลตำบลกุกยบุรีประกาศให้มีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลกุกยบุรี โดยให้มีการเลือกตั้งในวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ผู้ร้องเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง คณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัตินายกเทศมนตรีตำบลกุกยบุรีวินิจฉัยว่า ผู้ร้องเป็นผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๔๘ เบญจ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๔๖ แต่ผู้ร้องดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลกุกยบุรีมาแล้วติดต่อกันเกินสองวาระ อันเป็นการต้องห้ามตามมาตรา ๔๘ สัตต แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๔๖ ต่อมาผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำเทศบาลตำบลกุกยบุรีประกาศรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งนายกเทศมนตรีกุกยบุรี แต่ผู้ร้องไม่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง ผู้ร้องจึงยื่นคำร้องคัดค้านคำวินิจฉัยคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัตินายกเทศมนตรีตำบลกุกยบุรีและประกาศผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำเทศบาลตำบลกุกยบุรีดังกล่าวต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการการเลือกตั้งวินิจฉัยว่า การที่ผู้ร้องได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลกุกยบุรี เมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๔๗ ซึ่งต่อมาคณะกรรมการการเลือกตั้งมีคำสั่งให้เลือกตั้งใหม่เนื่องจากมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าการเลือกตั้งครั้งดังกล่าวมิได้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม การดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลกุกยบุรีของผู้ร้อง ระหว่างวันที่ ๗ มีนาคม ถึงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๗ ถือเป็นการดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลกุกยบุรีหนึ่งวาระ เมื่อผู้ร้องได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลกุกยบุรีอีกครั้งในการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๗ และปฏิบัติหน้าที่เรื่อยมาจนครบวาระ จึงเป็นการดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลกุกยบุรีติดต่อกันสองวาระ อันเป็นบุคคลผู้มีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้ง

สำหรับการเลือกตั้งในวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ทั้งนี้ตามพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสภา
ท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๔๕ (๑๗) ประกอบพระราชบัญญัติเทศบาล
พุทธศักราช ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๔๘ สัตต และไม่ต้องด้วย
พระราชบัญญัติเลือกตั้งสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๙๘ วรรคสาม
ให้ยกคำร้อง โดยคำวินิจฉัยดังกล่าวเป็นไปในแนวทางการตอบข้อหาหรือของกรมส่งเสริม
การปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งสำนักงานเทศบาลกุยบุรีเคยมีหนังสือหารือในประเด็นดังกล่าว ผู้ร้อง
เห็นว่า คำวินิจฉัยของคณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นไปโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายเนื่องจากการที่ผู้
ร้องได้รับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีตำบลกุยบุรีอีกครั้งหนึ่งเมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๗ เป็น
การดำรงตำแหน่งเท่าวาระที่เหลืออยู่ของผู้ร้องในการเลือกตั้งครั้งแรก ถือว่าผู้ร้องดำรงตำแหน่ง
ดังกล่าวเพียงหนึ่งวาระ ตามมาตรา ๙๘ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสภาท้องถิ่น
หรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ มิใช่ดำรงตำแหน่งสองวาระติดต่อกัน และได้พ้น
การดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลกุยบุรี ตามมาตรา ๔๕ (๑๗) แห่งพระราชบัญญัติ
การเลือกตั้งสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ ประกอบมาตรา ๔๘ สัตต แห่ง
พระราชบัญญัติเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๔๖ ทั้งการที่
คณะกรรมการการเลือกตั้งมีคำสั่งให้เลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลกุยบุรีใหม่เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม
๒๕๔๗ เป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย ขอให้ศาลมีคำสั่งให้การเลือกตั้ง
นายกเทศมนตรีตำบลกุยบุรีเมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๗ เป็นโมฆะ ให้เพิกถอนคำวินิจฉัยของ
คณะกรรมการการเลือกตั้งที่มีคำสั่งไม่รับสมัครผู้ร้องรับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีตำบลกุยบุรี
และให้คณะกรรมการการเลือกตั้งและกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นปฏิบัติตามมาตรา ๙๘
วรรคหนึ่ง และวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเลือกตั้งสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ.
๒๕๔๕ โดยผู้ร้องไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๔๘ สัตต วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล
พุทธศักราช ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ถือว่าผู้ร้องมิได้พ้น
การดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลกุยบุรี ตามมาตรา ๔๘ ปัญจทศ แห่งพระราชบัญญัติ
เทศบาลพุทธศักราช ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ผู้ร้องมีสิทธิสมัครรับ
เลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีตำบลกุยบุรีในวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ศาลอุทธรณ์ภาค ๗ มี
คำสั่งไม่รับคำร้องและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความเนื่องจากขณะนั้นพระราชบัญญัติ
การเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ ยังมีได้กำหนดเงื่อนไขให้ผู้ร้องใช้
สิทธิต่อศาลอุทธรณ์ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๑๙ วรรคสามกำหนด ดังนั้น
เมื่อผู้ร้องต้องใช้สิทธิภายใต้เงื่อนไขของกฎหมาย และขณะนั้นยังไม่มีกฎหมายให้อำนาจ
ศาลอุทธรณ์ภาค ๗ พิจารณาวินิจฉัยคดีของผู้ร้อง ศาลอุทธรณ์ภาค ๗ ย่อมไม่มีอำนาจวินิจฉัยคดี
(คดีหมายเลขแดงที่ ๓๓๕๘/๒๕๕๑) เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ นายวิชัย ปลั่งศรีสกุล
ผู้ฟ้องคดี จิงย่นฟ้องคณะกรรมการการเลือกตั้ง ที่ ๑ กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ ๒ ผู้
ถูกฟ้องคดี ต่อศาลปกครองกลาง เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๑๘๑๓/๒๕๕๑ อนึ่ง ก่อนยื่นคำร้องต่อ
ศาลอุทธรณ์ภาค ๗ และก่อนยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลาง เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ ผู้
ฟ้องคดีได้ยื่นฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองต่อศาลปกครองสูงสุด เป็นคดีหมายเลขดำที่ พ.๕๖/๒๕๕๑
หมายเลขแดงที่ พ.๔๘/๒๕๕๑ ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาและจำหน่ายคดี
ออกจากสารบบความ เนื่องจากเห็นว่าคดีไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง แต่
อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลอุทธรณ์ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยมาตรา

๒๑๙ วรรคสาม ศาลปกครองกลางเห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๑๙ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลอุทธรณ์มีอำนาจพิจารณาและวินิจฉัยคดีที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งและการเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งในการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น ทั้งนี้วิธีพิจารณาและวินิจฉัยคดีให้เป็นไปตามระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกากำหนด โดยต้องใช้ระบบไต่สวนและเป็นไปโดยรวดเร็ว ดังนั้น เมื่อคดีนี้เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการเลือกตั้งและการเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งในการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่น และมูลคดีเกิดขึ้นตั้งแต่วันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ อันเป็นวันที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช ๒๕๕๐ มีผลใช้บังคับ จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง แต่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลอุทธรณ์ อนึ่ง แม้ศาลยุติธรรมโดยศาลอุทธรณ์ภาค ๗ จะมีได้วินิจฉัยในประเด็นเนื้อหาของเรื่องเขตอำนาจศาลว่าคดีอยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครอง แต่เป็นที่ทราบโดยทั่วกันว่าปัจจุบันประเทศไทยใช้ระบบศาลคู่ คือ ศาลยุติธรรมและศาลปกครอง ประกอบกับมาตรา ๖๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติว่า บุคคลย่อมมีสิทธิที่จะฟ้องหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่นหรือองค์กรอื่นของรัฐที่เป็นนิติบุคคลให้รับผิดชอบ เนื่องจากกระทำความหรือการละเว้นการกระทำของข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยงานนั้น ดังนั้นเมื่อศาลยุติธรรมโดยศาลอุทธรณ์ภาค ๗ มีคำสั่งไม่รับคำร้องของผู้ร้อง (ผู้ฟ้องคดี) ก็เท่ากับเป็นการวินิจฉัยว่า คดีนี้อยู่ในอำนาจของศาลปกครองโดยปริยาย คำวินิจฉัย ปัญหาที่ต้องพิจารณา การเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลขอด้วยพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒หรือไม่ คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒ วรรคสอง บัญญัติว่า ในกรณีที่มีการฟ้องคดีต่อศาลใด แต่ศาลนั้นไม่รับฟ้องเพราะเหตุว่าคดีดังกล่าวอยู่ในเขตอำนาจของอีกศาลหนึ่ง เมื่อมีการฟ้องคดีต่ออีกศาลหนึ่งแล้ว หากศาลดังกล่าวเห็นว่า คดีนั้นไม่อยู่ในเขตอำนาจเช่นกัน ให้ศาลนั้นส่งเรื่องไปให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัย โดยให้นำความในมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง (๓) และมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง (๓) บัญญัติว่า ในกรณีที่มีการฟ้องคดีต่อศาลใด ถ้าคู่ความฝ่ายที่ถูกฟ้องเห็นว่าคดีดังกล่าวอยู่ในเขตอำนาจของอีกศาลหนึ่ง ให้ยื่นคำร้องต่อศาลที่รับฟ้องก่อนวันสืบพยานสำหรับศาลยุติธรรมหรือศาลทหาร หรือก่อนวันนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกสำหรับศาลปกครองหรือศาลอื่น ในการนี้ให้ศาลที่รับฟ้องรอการพิจารณาไว้ชั่วคราว และให้จัดทำความเห็นส่งไปให้ศาลที่คู่ความร้องว่าคดีนั้นอยู่ในเขตอำนาจโดยเร็ว ... ถ้าศาลที่ส่งความเห็นและศาลที่รับความเห็นมีความเห็นแตกต่างกันในเรื่องเขตอำนาจศาลในคดีนั้น ให้ศาลที่ส่งความเห็นส่งเรื่องไปให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดและมาตรา ๑๐ วรรคสาม บัญญัติว่า ความในมาตรานี้ให้ใช้บังคับกับกรณีที่ศาลเห็นเอง ก่อนมีคำพิพากษาโดยอนุโลม ข้อเท็จจริงคดีนี้ปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดีที่มีข้อเท็จจริงเดียวกันกับคดีนี้ต่อศาลปกครองสูงสุด แต่ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาเนื่องจากเห็นว่าคดีอยู่ในเขตอำนาจศาลอุทธรณ์ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๑๙ ผู้ฟ้องคดีจึงยื่นคำร้อง ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ในคดีที่มีข้อเท็จจริงเดียวกันต่อศาลอุทธรณ์ภาค ๗ ซึ่งเป็นศาลที่มีเขตอำนาจแตกต่างกัน แต่ศาลอุทธรณ์ภาค ๗ มีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา เนื่องจากเห็นว่า พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ ยังมิได้กำหนดเงื่อนไขให้ผู้ร้องใช้สิทธิต่อศาลอุทธรณ์ให้เป็นไปตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๑๙วรรคสาม กำหนด ดังนั้น การที่

ศาลอุทธรณ์ภาค ๗ มีคำสั่งไม่รับคำร้องกรณีดังกล่าวจึงมีใช้กรณีมีคำสั่งไม่รับคำร้องเพราะเหตุว่าคดีดังกล่าวอยู่ในเขตอำนาจของอีกศาลหนึ่ง อันจะเข้าหลักเกณฑ์การเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒ วรรคสอง ได้ ต่อมาเมื่อผู้ฟ้องคดีได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลางเป็นคดีนี้ กรณีจึงถือได้ว่าศาลปกครองกลางเป็นศาลแรกที่มีการยื่นฟ้อง หากศาลปกครองกลางพิจารณาแล้วเห็นว่าคดีไม่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครอง แต่อยู่ในเขตอำนาจศาลยุติธรรม ศาลปกครองกลางชอบที่จะดำเนินการตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐ วรรคสามหรือมาตรา ๑๒ วรรคสอง ดังนั้น การเสนอเรื่องให้คณะกรรมการของศาลปกครองกลางกรณีนี้จึงไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงมีคำสั่งว่า การเสนอเรื่องของศาลปกครองกลางไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้จำหน่ายเรื่องออกจากสารบบความตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๗ วรรคสอง ประกอบข้อบังคับคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลว่าด้วยวิธีการเสนอเรื่องการพิจารณาและวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๙ (๒) (ลงชื่อ) สบโชค สุขารมณ์ (ลงชื่อ) สุวัฒน์ วรรณะหทัย (นายสบโชค สุขารมณ์) (นายสุวัฒน์ วรรณะหทัย) ประธานศาลฎีกา กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของศาลยุติธรรม (ลงชื่อ) อัคราทร จุฬารัตน (ลงชื่อ) จริญญา หัตถกรรม (นายอัคราทร จุฬารัตน) (นายจริญญา หัตถกรรม) ประธานศาลปกครองสูงสุด กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของศาลปกครอง (ลงชื่อ) พลโท ศานิต สร้างสมวงษ์ (ลงชื่อ) พลโท อาชวัน อินทรเกสร (ศานิต สร้างสมวงษ์) (อาชวัน อินทรเกสร) หัวหน้าสำนักตุลาการทหาร กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของศาลทหาร (ลงชื่อ) จิระ บุญพจนสุนทร (นายจิระ บุญพจนสุนทร) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/22/2552>